

[Gammelgaard]

Fra vor side har vi ikke mindst i forbindelse med det foreliggende lovforslag hæftet os ved følgende: realrenteafgiften gælder kun afkast og investeringer efter 1. januar 1983. Der bliver mulighed for et pensionsafkast på inflationsdækning plus 3½ pct. efter beskatning i de år, hvor realrenten overstiger 3½ pct. Såfremt afgiftsgrundlaget bliver negativt, hvis renten altså bliver mindre end prisstigningen, kan det negative beløb fradrages i afgiftsgrundlaget for de nærmest følgende 5 afgiftsår.

Aftaleparterne har lovet hinanden ikke at medvirke til nogen yderligere afgifts- eller skattelovgivning vedrørende den pensionsopsparing, der er sket inden 1. januar 1984. Der gribes ikke ind i bestående garanterede kontrakter, livrenter m.v. med realrentebeskatning.

Med en vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil der være en stærk tilskyndelse til aktive investeringer, idet afkast af aktier og fast ejendom fritages for realrenteafgift, og det samme gælder indeksobligationer. Realrenten og inflationsdækningen svarer til udviklingen i tjenestemandspensionerne.

Under udvalgsbehandlingen af lovforslaget er der gjort opmærksom på, at der ikke friholdes 3,5 pct., men kun ca. 3,3 pct. realrente for beskatning. Årsagen er, at afgiften ifølge lovforslaget kræves indbetalt den 15. juli. Denne indvendning imod lovforslaget har skatteministeren taget til efterretning, og han har stillet ændringsforslag, så afgiften først vil blive opkrævet ved årets udgang.

Det har været hævdet, at f.eks. forsikrings-selskabernes administrationsomkostninger ville hindre en 3½ pct.s realrente efter beskatning, men disse indvendinger har ikke kunnet holde. Selskaberne har i forvejen fradrag for de afholdte omkostninger i deres selskabsskattepligtige indkomst. På trods heraf indrømmes institutionerne et skematisk fradrag på 1 pct. af afgiftsgrundlaget under hensyn til udgifterne til formueforvaltning. I et vist omfang kan samme omkostninger altså fradrages 2 gange, dels i afgiftsgrundlaget, dels i den selskabsskattepligtige indkomst.

I øvrigt går et af de stillede ændringsforslag fra skatteministeren ud på, at denne skal have bemyndigelse til at gennemføre tekniske lettelser vedrørende administrationsbestemmelserne, ja, det indeholdes i virkeligheden i flere af ændringsforslagene. Generelt set be-

mærker vi, at skatteministerens ændringsforslag vil føre til lempelser for opsparene og deres institutioner.

Endelig har der været fremført krav om, at staten skulle garantere, at der hvert år blev en realrente på 3,5 pct. Alle de beregninger, vi kender, viser, at realrenten normalt ligger under 3,5 pct. Staten kan ikke garantere sparerne, at deres penge får en bestemt forrentning. Derimod giver loven som nævnt mulighed for modregning, hvis realrenten bliver negativ.

Den typiske pensionsopsparing hviler på årlige indbetalinger til en pensionskasse, et pengeinstitut eller et forsikringsselskab. Disse indbetalinger fradrages helt eller delvis, for egentlige pensioner helt, i den skattepligtige indkomst. De fleste pensionsmidler ombyttes i vedkommende institution med obligationer eller andre værdipapirer, som i de senere år ofte har givet op til 20 pct. i rente. Inflationen har samtidig været på 9-13 pct., sådan at nyplaceringers realværdi år for år er steget unormalt kraftigt. Det er altså den unormale samfundsøkonomi, der danner baggrund for en stor og for pensionisterne ofte uventet stigning i en del af pensionsformuerne og de senere følgende udbetalinger.

Regeringen havde kun anset det for nødvendigt at indskrænke realrenten i de 2 år, hvor økonomien skal vendes, 1983 og 1984, men under forliget blev regeringen altså nødt til at medtage senere år i beskatningen. Til gengæld blev beskatningen udformet sådan, at den efterhånden falder væk, når de unormale tider og den høje realrente ophører.

En pensionist, der har haft sin pensionsindbetaling løbende i nogle år, har i årene forud for 1983 hvert år fået sine forventninger til pensionens størrelse skruet op, selv om indbetalingerne måske har været konstante. Det skyldes realrentens unormale højde. I de kommende år vil vedkommende se sine pensionsmidlers forrentning forringet med beskatningen. Til gengæld vil især de nuværende og kommende pensionister nyde godt af den lavere inflation, som bliver resultatet af regeringens politik, og pensionsbeskatningen er en del af denne politik, der sikrer realindkomsten. Hvis regeringens politik lykkes, vil de kommende pensionister på trods af formueafgift og realrentebeskatning blive betydelig gunstigere stillet, end de ellers